

Příloha č. 20

DESATERO PRO STYK S NEVIDOMÝMI

Při styku s nevidomými občany zdraví lidé stále ještě upadají do rozpaků. K odstranění zbytečných bariér při těchto setkání vypracovala Česká unie nevidomých a slabozrakých následující desatero :

1. Mějte na paměti, že nevidomí jsou zcela normální lidé, kteří mají různé přednosti i nedostatky jako každý jiný. I mezi nimi jsou lidé výjimeční, inteligentní i méně nadaní.
2. Při setkání s nevidomým se chovejte přirozeně a nenuceně. Pomozte tam, kde je to nutné, a to způsobem taktním a nenápadným.
3. Vyvarujte se projevů soucitu - o ten dnešní nevidomí naprostě nestojí. S velkým povděkem ale vždy uvítají i sebemenší pomoc, která jim přijde vhod ve ztížených podmínkách. Nepřipusťte ani podceňující nebo snižující výroky - vždyť nevidomí mají právo na úctu a uznání jako vidomí.
4. Nevidomého, kterého znáte, pozdravte vždy sami jako první, i když je mladší než vy, a k svému pozdravu připojte i jeho jméno, aby věděl, že pozdrav patří jemu.
5. Když vstoupíte do místnosti, kde se nachází nevidomý, dejte se zřetelně poznat. Když vás nevidomý nepozná podle hlasu, povězte svoje jméno. Tichý pohyb neznámé osoby v jeho okolí působí na něj pochopitelně nepříjemně. Když pak opouštíte místnost, řekněte mu to.
6. Velmi nepříjemně na nevidomého působí, projednáváte-li jeho věci s průvodcem, nikoli přímo s ním. Průvodce nevidomého doprovází, nezastupuje.
7. Když se nevidomý octne na ulici, na nádraží apod. v orientačních těžkostech, zeptejte se ho, zda mu můžete nějak pomoci. Velký hluk, prudký déšť i sníh zhoršují nevidomému orientaci v prostoru. Při této pomoci stačí, když nevidomému nabídnete, aby se lehce zavěsil do vaší paže, protože takto může snadno sledovat směr vašich pohybů.
8. Při nástupu do dopravních prostředků netlačte nikdy nevidomého před sebou, ale jděte sami první. Nevtačujte nevidomého na sedadlo, stačí, když položíte jeho ruku na opěradlo. Při vstupu do auta položte jeho ruku na horní rám dveří.
9. Vstoupí-li nevidomý do restaurace bez průvodce, určitě přivítá pomoc při vyhledávání věšáku a volného místa u stolu. S jídlem si poradí sám, stačí, když mu povíte, jak je jídlo na talíři uspořádáno. Povězte mu také, kde je sklenice s nápojem, aby ji při hledání nepřevrhla.
10. Když budete nevidomého doprovázet delší dobu, popiště mu hlavní rysy okolí, vybavení místnosti a osoby, které se v jeho okolí nacházejí. Při popisování se nemusíte vyhýbat optickým dojmům a barvám.